

Arrest

nr. 100 246 van 29 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 4 december 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VANHEE, die loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 juni 2012 dient verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 10 oktober 2012 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot de onontvankelijkheid van de onder punt 1.1. vermelde aanvraag. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.06.2012 werd ingediend door:

N.K.A. {...}

In toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Het door betrokkene voorgelegde stuk, met name haar geboorteakte, kan niet door onze diensten worden aanvaard als zijnde een identiteitsdocument. Alhoewel een geboorteakte bepaalde gegevens kan verschaffen zoals een identiteitskaart, toont een geboorteakte niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document en heeft het niet dezelfde bewijswaarde" (RVV nr. 11.335 van 19.05.08). De omzendbrief van 21.06.2007 (punt II C 1-b) stelt bovendien dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart.

Het voorgelegde stuk, met name de bijlage 26, kan niet aanvaard worden als zijnde een identiteitsdocument, aangezien een bijlage 26 afgeleverd wordt door de gemeente, in het kader van een asielaanvraag, op basis van de door haar verstrekte identiteitsgegevens. Bovendien stelt de omzendbrief van 21.06.2007 (punt II C 1-b) dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart.

Gezien deze aanvraag noch van een identiteitsstuk, noch van een geldige verschooning voor de afwezigheid ervan vergezeld is, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag dus niet vervuld {...}"

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/59, §1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuur, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

(...)

De nota ingediend door de verwerende partij wordt ambtshalve uit de debatten geweerd wanneer zij niet is ingediend binnen de termijn bepaald in artikel 39/72."

Uit het rechtsplegingdossier blijkt dat op 11 januari 2013 een afschrift van het verzoekschrift werd toegestuurd aan de verwerende partij.

Artikel 39/72, juncto artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen."

De Raad stelt vast dat verwerende partij noch het administratief dossier, noch een nota met opmerkingen heeft ingediend.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij betoogt als volgt:

"In de bestreden beslissing valt te lezen: {...}

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

Verwerende partij stelt in de thans bestreden beslissing dat de aanvraag dd. 15 juni 2012 niet zou vergezeld zijn met een kopie van het internationaal erkend paspoort van verzoekende partij.

Nochtans werd in de initiële aanvraag dd. 15 juni 2012 (Cf. Stuk 3) door de vorige raadsman van verzoekende partij wel degelijk een kopie van het paspoort gevoegd. Als stuk 65 werd een kopie van het paspoort van N.K. {...} gevoegd.

Verwerende partij spreekt over de 'geboorteakte' van verzoekende partij, nochtans werd deze niet gevoegd bij de initiële aanvraag.

De verwerende partij heeft op een volledig verkeerde wijze die alleszins niet aanvaardbaar is in rechte, geargumenteed.

De verwerende partij heeft immers de identiteit/nationaliteit zogenaamd niet kunnen afleiden – ofschoon de stukken in het administratief dossier ter zake zeer duidelijk zijn.

In die zin strijdt de bestreden beslissing op manifeste wijze met de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en met het redelijkheidsbeginsel.

De verwerende partij beantwoordt dus meerdere van de motieven van verzoekende partijen waarom zij meent dat de aanvraag ex artikel 9bis Vreemdelingenwet onontvankelijk is omdat de identiteit/nationaliteit niet aangetoond werd, volledig verkeerd.

Het juridisch motief waarop de beslissing steunt is dan ook pertinent verkeerde (niet toepasselijke) wetgeving.

Het materiële juridische motief waarop de thans bestreden beslissing steunt is dan ook niet in rechte aanvaardbaar.

Aangezien alzo een juridisch motief dat in rechte niet aanvaardbaar is gehanteerd wordt om te motiveren dat de aanvraag in de zin van artikel 9bis Vreemdelingenwet niet ontvankelijk zou zijn, strijdt de bestreden beslissing niet alleen dit artikel, maar eveneens de zorgvuldigheidsplicht, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.

Hierdoor is de gehele beslissing gevitieerd en dient deze vernietigd te worden."

3.2. De verwerende partij heeft nagelaten het administratief dossier over te maken aan de Raad.

Overeenkomstig artikel 39/59, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet worden de door verzoekster vermelde feiten derhalve als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

Uit de argumentatie van verzoekende partij blijkt dat het noodzakelijk is inzage te hebben van de stukken die geleid hebben tot de oordeelsvorming vervat in de bestreden beslissing. De Raad kan niet nagaan of de administratie uit de stukken waarover zij beschikte wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). Derhalve dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 oktober 2012, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend dertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER